

Genealogia rodu Żelichowski herbu Ciołek

Różni pisarze i historycy twierdzą, że praojcem rodu Żelichowski był starożytny i znakomity ród Vitelliusów. Zachowała się księżeczka Kwintusa Elogiusa poświęcona Kwintusowi Vitelliusowi, Kwestorowi boskiego Augusta, która zawiera informację, że ród Vitelliusów pochodzi od Fauna (Faunusa), króla Aborygynów oraz Vitelli, czczonej jako bóstwo w wielu okolicach Lacjum. Panowali w całym Lacjum. Ostatni ich potomkowie wywedrowali z kraju Sabinów do Rzymu i tu zostali przyjęci w poczet patrycjuszy. Ślad tego rodu miał przetrwać jeszcze długo w nazwie Drogi Vitelliańskiej, prowadzącej od Ianiculum aż do morza (Ianiculum - wzgórze w Rzymie po prawej stronie Tybru). Istnieje również osada tejże nazwy, której obrony na własne żądanie podjął się ród Vitelliusów przeciw Ekwikulom siłami swego rodu. Podczas wojny samnickiej, gdy wysłano garnizon do Apulii, niektórzy z Vitelliusów osiedlili się w Nucerii (Nuceria - miejscowość u nasady przylądka Sorrento w Kampanii - dziś Nocera). Dopiero ich potomkowie po długiej przerwie powrócili do stolicy i do stanu senatorskiego.

Publiusz Vitelliusz - rycerz rzymski był rodem z Nucerii, zarządcą dóbr Augusta - cesarza Imperium Rzymskiego.

Pozostawił czterech synów zaszczyconych najwyższymi godnościami tego samego nazwiska: AULUS, KWINTUS, PUBLUS, LUCIUS.

Aulus - umarł w czasie sprawowania konsulatu, który objął z Domicjuszem, ojcem cesarza Nerona (Konsul suff. z roku 32 n.e.).

Kwintus - utracił godność senatorską, gdy za sprawą Tyberiusa zaczęto wyłączać i usuwać niewygodnych senatorów z życia publicznego. Kwintus Vitellius jako utracjusz został usunięty z senatu przez Tyberiusa (Tac. Ann. II 48).

Publius - towarzysz Germaniką, pretor przed rokiem n.e. prokonsul Bitynii w latach 18/19 n.e.

Lucius - po konsulacie otrzymał namiestnictwo Syrii i swoją niezwykłą zręcznością skłonił Artabana króla Partów nie tylko do rozmowy z sobą lecz także do złożenia hołdu znakom. Sprawował jeszcze dwukrotnie zwyczajny konsul z pryncypsem Klaudiuszem oraz cenzurę. Sprawował też zarząd państwa pod nieobecność cesarza w czasie jego wyprawy do Brytanii. Lucius był trzykrotnie konsulem w latach 34, 43 i 47 n.e. oraz w latach 47 - 48 n.e. cenzorem z cesarzem Klaudiuszem.

Lucius Vitellius pozostawił dwóch synów, których mu urodziła Sekstylija (zm. w roku 69 n.e.), kobieta wyjątkowo zacna i znakomitego rodu. Syn Aulus był konsulem od 1 stycznia do 30 czerwca, syn Lucius od 1 lipca do 31 grudnia 48 roku n.e. W tym roku ich ojciec skończył cenzurę. Lucius Vitellius (ojciec) nadzorował również Palestynę. Kiedy prefekt Judei Poncius Pilatus dokonał rzezi Samarytan rozkazał mu osobiście tłumaczyć się przed cesarzem. Było to w roku 35 n.e. Odnosił się przyjaźnie do Judejczyków, czego dał dowód w związku ze sprawą szaty arcykapłana. Ten drogocenny strój liturgiczny przechowywano w przyswiałynnej twierdzy rzymskiej i wydawano judejczykom tuż przed każdą ceremonią religijną, a zaraz po jej zakończeniu odbierano. Rzymianie chcieli tym sposobem trzymać w ryzach lud wojowniczy a przy tym bardzo nabożny. Bez tej szaty bowiem nie można było składać ofiar. Otóż Lucius Vitellius zniósł ten upokarzający przepis, oddając Judejczykom szatę we władanie.

Zmarłego ojca *Luciusa* senat zaszczycił pogrzebem na koszt państwa oraz wystawieniem posągu przed mównicą z następującym napisem "Oto mąż niewzruszonej wierności i czci względem pryncypsa".

Aulus Vitellius drugi syn *Luciusa* za rządów cesarza *Nerona* w latach 60 i 61 n.e. namiestnik pn. Afryki. Pod koniec 68 roku za panowania *Galby* namiestnik Germanii Dolnej, dowodził armią Ren. Cesarz Imperium Rzymskiego. Panował od stycznia do 21 grudnia 69 roku n.e. jako *Aulus Vitellius Augustus Imperator Germanicus*.

Od tych *Vitelliusów* dom *Ciołków* w Polsce piastowskiej krew i początki swoje ma. Potomkowie linii rzymskiej przybyłych do krainy słowiańskiej zwanej pierwotnie jako *Gocja* to:

Robert Vitellius przybył w 972 roku do Gniezna z polecenia papieża *Jana XIII-go*. Piastował urząd arcybiskupa Gniezna za panowania księcia *Mieszka I* do śmierci w 996 roku.

Za *Robertem* z Italii przybył do Polski piastowskiej w 975 roku jego brat *Paulin*. Nabył dawne dobra po legendarnym księciu *Wiślan Lechu*, znaku rodowego co *Paulin*, nim zmienił go na znak Orła Białego. Nazwisko rodowe *Paulin* zamienił na słowiańskie *Ciołek*, co było tożsame z nazwiskiem *Vitellius*.

Od tej chwili stał się protoplastą nowej gałęzi starożytnego rodu. On to w potomstwie swoim *Ciołków* rozmnożył. Od miejscowości *ŻELECHÓW*, które było od niepamiętnych czasów w rękach *Ciołków*, członkowie rodu pisali się *ŻELICHOWSKI* lub *ŻELECHOWSKI* albo niekiedy brali starą nazwę rodu *Ciołek* za nazwisko.

Rodzina *Żelichowskich* w epoce piastowskiej, pisząca się na *Żelechowie* lub z *Żelechowa* była najpotężniejszą i pierwotną w rodzie *Ciołków*. Wszystkie koronne rodziny, do których kronikarze i heraldycy zaliczają wszystkich senatorów i dygnitarzy z epoki piastowskiej wywodzą się od rodziny z *Żelechowa*.

HERBOWI POTOMKOWIE LINII *ŻELICHOWSKICH* to:

Brzeski, Bzicki, Cetys, Chądzyński, Ciołek, Czamołuski, Dobrzyniecki, Drzewicki, Ewil, Głuski, Goryszewski, Korycki, Koszewski, Lipowski, Maciejewski, Malinowski, Ostrołęcki, Pilecki, Podfilipski, Poniatowski, Powsiński, Woźnicki, Zaleski, Żardecki, Zieliński, Żuliński, w tym *Stanisław August Poniatowski* (ur.1732 - zm.1798) ostatni król w Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1764 - 1795.

Od 1655 roku dokumentowana ciągłość gałęzi rodu *Żelichowski* herbu *Ciołek*, Siedlisko *Wodzisław kielecki*. Na podstawie dokumentów akt dawnych jakie istnieją w parafii p.w. św. Marcina we *Wodzisławiu*. Pełne genealogiczne opracowanie rodu przybyłego do *Wodzisławia* dokonał stryj *Tadeusz Bogdan Żelichowski*, zam. w *Gdyni*. Kopia opracowania znajduje się w Parafii p.w. św. Marcina we *Wodzisławiu kieleckim*. Oryginał opracowania stryj przekazał siostrzeńcowi *Adamowi Biegańskiemu*, s. *Anny* z domu *Żelichowska*, zam. w *Głiwicach*. Kopia oryginału znajduje się także w rodzinnym archiwum *Jerzego Zygmunta Żelichowskiego*, zam. *Kamienica n. Nysą Łużycką*.

Żelichowski (brak imienia) przybyły wraz z rodziną do Wodzisławia w okresie potopu szwedzkiego był ciągłością starego rodu herbu Ciołek, protoplastą nowej gałęzi prastarego rodu na nowym siedlisku.

Wnuk protoplasty - Jan ur. około 1700 r., żona Jadwiga.

Żelichowski Peregryn syn Jana i Jadwigi ur. ok. 1735 roku.

Wawrzyniec syn Peregryna i Ewy ur. w 1765 roku zm. 1804 roku.

Marcin syn Wawrzyńca i Elżbiety z domu Rutkowskich ur. w 1796 roku zmarły w 1833 roku.

Franciszek syn Marcina i Agaty z domu Rzeckich ur. 1819 r.

Antoni syn Franciszka i Elżbiety z domu Słupskich ur. około 1840 roku zmarły 1912 roku.

Jan syn Antoniego i Antoniny z domu Pasternak ur. w 1889 roku zmarły w 1939 roku.

Zygmunt syn Jana i Teodory z domu Czyż ur. w 1924 roku zmarły w 1966 roku.

Od Zygmunta wywodzą się synowie:

Wiesław ur. 1946 roku zmarły w 2009 roku.

Ryszard ur. w 1947 roku.

Jerzy - Zygmunt ur. w 1950 roku - wszyscy z matki Michaliny z domu Nowacką.

Tadeusz ur. w 1956 roku z matki Ludwiki z domu Zelek.

Potomstwo rodowe gałęzi Jerzego Zygmunta Żelichowskiego to:

Córka Joanna z matki Krystyny z domu Bracił ur. w 1970 roku.

Syn Ryszard Janusz z matki Krystyny z domu Bracił ur. w 1972 roku.

Córka Iwona z matki Krystyny z domu Bracił ur. 1974 roku zm. 1974.

Syn Jarosław z matki Stanisławy z domu Synowiec ur. w 1976 roku.

Córka Emilia z matki Stanisławy z domu Synowiec ur. w 1980 roku.

Syn Sebastian Maksymilian z matki Stanisławy z domu Synowiec ur. w 1981 roku.

Na synach: Ryszardzie Januszu, Jarosławie i Sebastianie Maksymilianie spoczywa odpowiedzialność za utrzymanie i dokumentowanie ciągłości starożytnego rodu Vitellius o przydomku NEPOS.

Wyżej wymienioną i przedstawioną linię dokumentuje JERZY ZYGMUNT ŻELICHOWSKI potomek starożytnego rodu VITELLIUS.

Ród ten ma ścisły związek z budową piastowskiego państwa polskiego.

Rzeczpospolita Polska - Anno Domini 2005